

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Ügyszám: IV/2881-3/2022.

Tárgy: Alkotmányjogi panasz kiegészítése

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/2881-4/2022.		
Érkezett: 2023 MÁRC 01.		
Érkezés módja		
POSTÁN	☒ @	EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet:	Kezelőiroda: 31

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED] az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő [REDACTED] ellen rágalmazás vétsége miatt indult büntető ügyben a Győri Ítéltábla által hozott **Bhar.III.61/2022/6.** számú ítélettel szemben:

I. Az alkotmányjogi panasz előterjesztésének jogalapja

Jelen alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján terjesztem elő, amely szerint:

„27. § (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Tekintve, hogy az alapjogot sértő bírói ítéletet 2022. október 18. napján kaptam kézhez, jelen **alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében biztosított határidőn belül terjesztem elő.**

30. § (1) Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan napon belül lehet írásban benyújtani.

A jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező ítélet az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sérti:

„VI. cikk *

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és **jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.**”

„XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.**”

II. Kérelem

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Györi Ítéltábla **Bhar.III.61/2022/6.** számú ítéletének (1. számú melléklet) alaptörvény-ellenességét megállapítani, és az ítéletet megsemmisíteni szíveskedjék.

III. A Kúria sérelmezett döntésének alapjául szolgáló büntetőeljárás

A **Veszprémi Járásbíróság** 10.B.237/2021/10. számú elsőfokú ítéletében (2. számú melléklet) a Btk. 226.§ (1) bekezdés (2) bekezdés b./ pont szerinti rágalmazás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

Az fellebbezésem folytán eljáró **Veszprémi Törvényszék** 1.Bf.480/2021/21/II. számú másodfokú ítéletében (3. számú melléklet) a Veszprémi Járásbíróság 10.B.237/2021/10. számú ítéletét megváltoztatta, és a vádlottat bűnösnek mondja ki rágalmazás vétségében (Btk. 226. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont). Ezért [REDACTED] s vádlottat 2 évi időtartamra próbára bocsátotta.

A **Györi Ítéltábla** **Bhar.III.61/2022/6.** számú ítéletében a Veszprémi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Bf.480/2021/21/II. szám alatti ítéletét megváltoztatta, a vádlottat az ellene a Btk. 226. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pontja szerinti rágalmazás vétségének vádjára alól felmentette.

Az ügyben a felülvizsgálati eljárás kezdeményezésére nincsen lehetőségem, perújítási eljárás nincs folyamatban.

IV. Alapjogsérelmet alátámasztó jogi érvelés

Az **EBH2019. B. 2. számú elvi bírósági határozatának** alapjául szolgáló tényállásban a magánvádló azért indított rágalmazás miatt büntetőeljárást a vádlottal szemben, mert a közösségi médiában azzal vádolta őt, hogy „el akart tussolni” egy bűncselekményt (az ELTE ÁJK gólyatáborában történt nemi erőszak ügyét).

Határozatában a Kúria az alábbi, jelen ügyben is jelentőséggel bíró megállapításokat tette:

„A hétköznapi felfogás nem húz éles határt a rágalmazás és becsületsértés közé, mindkettő becsületbevágó ügy. Kétségtelen azonban, hogy jogilag régóta megtörtént a rágalmazás és becsületsértés különválasztása. Ennek indoka pedig épp az elkövetési magatartás mibenlétében gyökerezik:

- a rágalmazás és becsületsértés között rendszerint nagy súlykülönbség áll fenn,
- a rágalmozó eseményt, történést formál; az eseménynek, a történetnek pedig a hallgató (a közönség) szemében mindig nagyobb a hitele, mint a már jellegében is szubjektív értékítéletnek vagy egyéb nyilatkozatnak,
- a rágalmozó tényállítás az objektív valóság hitelével jelentkezik, mutatkozik meg a hallgató számára; ezzel szemben a - csupán - becsületsértő kijelentéseknek rendszerint nincs konkrét tartalma.” ([32] bekezdés)

„Ehhez képest alapvető különbség van aközött, hogy az elkövető a tényállításával a hallgató jövőbeni értékítéletére apellál, avagy aközött, hogy eleve értékítéletet mond. Előbbi a hallgatót meg akarja győzni saját igazáról, utóbbi viszont már készen szállítja a saját álláspontját, értékítéletét. A rágalmozó tényállítás alapján a hallgató tud értékítéletet alkotni a sértettről azon egyszerű oknál fogva, mivel a tények meggyőző ereje nagyobb. Ezért hisznek az emberek a tényeknek (tényállításnak) inkább, mint az értékítéletnek.” ([33] bekezdés)

„A tényállásszerűség követelménye alapján tehát az első eldöntendő kérdés az, hogy az elkövető magatartása (amiről szó van) tényállítás, híresztelés, avagy kifejezés használata.” ([34] bekezdés)

„Az emberi gondolkodás ítéletek alakjában (ítéletalkotás által) történik. Az ítélet valamiről, annak a valaminek az állítását vagy tagadását jelenti. Tényítélet az, amikor magára a valóságbeli tényre, körülményre vonatkozóan történik leíró jellegű megállapítás; a jog nyelvén ez a tényállítás.” ([35] bekezdés)

„A tényállításhoz azonban újabb ítélet is kapcsolódhat, aminek viszont már értékelő funkciója van. Ez az értékítélet, ami a valósághoz (a valóságot leíró megállapításhoz) fűzött következtetés.” ([36] bekezdés)

„Jogilag a tényállítás és értékítélet közötti határvonal abban áll, miszerint tényállításról van szó, ha az adott nyilatkozat alapjául meghatározott, egyedileg elhatárolt, objektív valósága szempontjából megvizsgálható esemény, történés szolgál. Ezzel szemben értékítélet, ha annak alapja nem egyedileg körülhatárolt esemény, vagy ha a következtetések láncolata annyira hosszú, oly mértékben áttételes, hogy az egyedileg körülhatárolt, meghatározott események már nem úgy jelennek meg, mint a megnyilatkozás alapja. Minden értékítélet viszonyítást foglal magában, és minden értékítéletnek általánosító tendenciája van. Az értékítélet valójában nem más, mint kifejezési mód egyszerűsítése, tehát a tényállítás sommásítása.” ([37] bekezdés)

„Ez - értelemszerűen - egyben azt is jelenti, hogy a tényállítási tartalom elveszti a konkrétságra való visszavezethetőségét. Másfelől az egyre absztraktabbá válás pedig sűrítést, tipizálást, a lényeg megragadását jelenti; amiért is az emberek egymás között inkább használják azt a tényállítások helyettesítésére. Ez viszont már nem tényállítás, hanem értékítélet.” ([38] bekezdés)

„Kétségtelen odafigyelést igényel annak eldöntése, hogy mikor van tényállítás, aminek veszélyessége a tények hitelével való rontás, és mikor van olyan leegyszerűsítés, ami mögött valójában semmi tényre való vonatkozás, vonatkozathatóság nincs, és az ekként nem más, mint értékítélet. Utóbbi pedig büntetőjogilag nem akadályozott, feltéve, hogy az nem gyalázkodás.” ([39] bekezdés)

„Ebben a kérdésben nem a nyelvtan dönt; nem annak van jelentősége, hogy a mondat állítmánya cselekvést kifejező ige-e vagy sem, illetve jelző-e vagy sem. A tényállítás kifejezhető

- a sértett valamely cselekményének megjelölésével (vö. „sikkasztott”),

- a sértett cselekvési körén kívül eső körülmény megjelölésével (vö. „kiderült, hogy a kezelésére bízott pénzből hiányzik”),

- a sértett személyére vagy cselekményére utaló fő- vagy melléknévvel (vö. tolvaj, megvesztegethető),

- a sértett jövőbeni magatartása jelzésével (vö. „nem utasítaná vissza a neki felajánlott vagyoni előnyt”),

- történhet az állítás jellegzetes gesztussal (ami az elvételi mozdulatot utánozó gesztus)

[Dr. Angyal Pál: A becsület védelméről szóló 1914:XLII. T.-cikk; Budapest, Athenaeum, 1927., 22. oldal; s ue. változata Dr. Kálmán György: A becsület védelme az anyagi büntetőjogban; Budapest Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, 1961., 100. oldal.]” ([40] bekezdés)

„Ekként, ha valakiről azt mondják, hogy valamit ellopott, akkor az rágalmozó tényállítás, ha viszont azt, hogy tolvaj, vagy hajlama van a lopásra, akkor az becsületsértő lehet.” ([41] bekezdés)

„Ha pedig önmagában (csupán) azt mondják róla, hogy bűnös, vagy rossz ember, akkor az kizárólag értékítélet, amiben oly mértékig absztrahált, ekként feloldódott a konkrétság, hogy nincs mód azt konkrét bűnre, elkövetésre visszavezetni, vagy ekként érteni. Ebből a visszavezethetőség ugyanis olyan spekuláció lenne, ami a verbális bűncselekmények esetében a tényből tényre való következtetést tenné lehetővé, holott ezen cselekmény az adott szó kimondásával, elhangzásával egyben rögzült, lezárt tartalmúvá válik.” ([42] bekezdés)

„Mindezekre tekintettel jelen ügyben kétségtelen, hogy a terhelt terhére rótt közlések kifejezett tényállításokat fogalmaznak meg.” ([43] bekezdés)

„Valamely nyilatkozat becsületcsorbításra alkalmasságának megítélése lehetséges

- az elkövető felfogása szerint,

- a sértett felfogása szerint, vagy

- objektív ismérv szerint.” ([45] bekezdés)

„Az ítélkezési gyakorlat az objektív ismérv követelményét fogadja el. A becsület csorbítására alkalmasság tehát objektív ismérv; így objektíve, a társadalomban kialakult általános megítélés, az általános erkölcsi és közfelfogás figyelembevételével kell eldönteni, hogy az adott tény állítása, híresztelése, kifejezésként használata alkalmas-e a becsület csorbítására.” ([46] bekezdés)

„Ehhez képest a rágalmozás megvalósulásához szükséges tényállításon olyan - a sértett magatartását egyedileg felismerhetően meghatározó - nyilatkozatot, kijelentést kell érteni, aminek tartalma valamely múltban megtörtént, vagy jelenben történő esemény, jelenség, állapot (BH2009. 135.).” ([47] bekezdés)

„Általában becsület csorbítására alkalmas olyan tény állítása, híresztelése, ami valósága esetén büntető-, szabálysértési vagy fegyelmi eljárás megindításának alapjául szolgálhat a sértett ellen (EBH2014. B.16., BH2011. 186.).....A becsület csorbítására alkalmasság a sérelem absztrakt lehetőségét jelenti, az nem feltétele a bűncselekmény megvalósulásának, hogy a hátrányos következmény - a becsület csorbítása - ténylegesen bekövetkezzék. Ugyancsak közömbös, hogy a tényközlés (tényállítás, híresztelés) a sértett becsületézését ténylegesen érintette, sértette-e.” ([48] bekezdés)

„A rágalmozás szándékos bűncselekmény; a bűnösség megállapításához szükséges, hogy az elkövető tudata átfogja, hogy a tényközlés más előtt történik és objektíve alkalmas a sértett személy becsületének csorbítására. Nem feltétele azonban a bűnösségnek a sértési célzat, és közömbös a motívum is.” ([49] bekezdés)

„Ezért a bűnösség megállapítása szempontjából közömbös a tényállítás valótlanságának tudata, a valóságtartalom tisztázatlansága, vagy annak az elkövető tudatában való mikénti feltevése, feltételezése, s az ebben való jó- vagy rosszhiszeműség. A szándékosság megállapításához elégséges, ha az elkövető tudata átfogta, hogy tényközlésének tartalma - az általa állított, híresztelt tény - becsület csorbítására alkalmas (EBH1999. 87., BH1999. 540.).” ([50] bekezdés)

„Mindez azt is jelenti, hogy sem az adott tény valósága, sem a tényközlés közérdektől vagy jogos magánérdektől vezéreltsége, ilyen motívuma, illetve célzata önmagában, közvetlenül nem zárja ki a becsület csorbítására objektíve alkalmas tartalmú tényközlés jogellenességét. Ehhez képest a bíróságnak először abban kell állást foglalnia, hogy a felrótt magatartás tény állítása-e (híresztelés stb.). Ha a cselekmény nem tartozik a tényállítás (híresztelés stb.) fogalma alá, akkor nem is tényállásszerű, tehát nem bűncselekmény.” ([51] bekezdés)

„A tényállítás (híresztelés stb.) törvényi tényállás szerinti fogalmának megvalósulása szempontjából az adott megnyilatkozás önmagában - s nem pedig alapjogi viszonyban - vizsgálendő (BH 2013.204.). Ha a megnyilatkozás: tényállítás (híresztelés stb.), akkor kell azt vizsgálni, hogy a becsület csorbítására objektíve alkalmas-e, ha pedig a tényállítás becsület csorbítására objektíve nem alkalmas, akkor a cselekmény nem tényállásszerű, tehát nem bűncselekmény.” ([54] bekezdés)

„Jelen ügyben azonban nem ez a helyzet. **A terhelti kijelentések - valóságuk esetén - büntető- és fegyelmi eljárás megindításának alapjául szolgálhattak a sértett ellen, a cselekmény tehát tényállásszerű.**” ([55] bekezdés)

„Tényállásszerű magatartás esetében azonban vizsgálendő, hogy valami közvetve, vagy közvetlen kizárja-e a jogellenességet; azaz, ha a tényállítás becsület csorbítására objektíve alkalmas, akkor a cselekmény tényállásszerű, s ekkor kell vizsgálni a jogellenességét. **A becsületcsorbításra egyébként objektíve alkalmas tényállítás (híresztelés stb.) ugyanis bizonyos esetekben már eleve nélkülözi a jogellenességet.**” ([56] bekezdés)

„Ezekben az esetekben is kizárja azonban a jogellenesség hiányát (azaz a cselekmény jogellenes), ha a megnyilatkozás szándékosan, vagy a foglalkozási, hivatásbeli köteleesség gondatlan megszegéséből fakadóan hamis közlés, vagy gyalázkodó tartalmú [36/1994. (VI. 24.) AB határozat indokolás III/2/2., 13/2014. (IV. 18.) AB határozat indokolás 40.]” ([59] bekezdés)

„**A közszereplő tūrési kötelezettsége pedig fokozott, azonban korántsem korlátlan. Ekként a közszereplő sem köteles eltūrni, hogy valótlanul állítsák róla, miszerint bűncselekményt követett el.**” ([69] bekezdés)

Az **EBH2018. B.19. számú elvi bírósági határozat** tényállása szerint az I. r. terhelt és házastársa, a II. r. terhelt az egyik járásbírósgon indult végrehajtási eljárásokat érintően a dr. B. A. bírósági titkár részére címzett, 2016. augusztus 15. napján kelt, mindkettőjük által aláírt és a járásbírósgra megküldött beadványukban a járásbírósg 2014. május 26. napján kelt ítéletével összefüggésben azt állították, hogy „dr. H. H. ítéletei, amelyből szinte sugárzik a korrupció, vagy a dr. F. A.-nak tett baráti szívesség”.

A beadvány tartalmát a járásbírósgra 2016. augusztus 17. napján érkezett küldemény iktatását végző bírósági tisztviselő, a bírósági titkár, valamint a járásbírósg elnöke elolvasták, majd azt dr. H. H. bíró is megismerte 2016. augusztus 22. napján. A sértett 2016. augusztus 23. napján a sérelmére elkövetett rágalmozás vétsége miatt joghatályos magánindítványát előterjesztette az I. és II. r. terheltekkel szemben. ([9]-[10] bekezdés)

A Kúria ítéletében az alábbiakat állapította meg:

„A rágalmozás vétsége miatt indult büntetőügyben eljáró járásbírósg ítéletének indokolásában helyesen fejtette ki, hogy az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához, melynek korlátját a (4) bekezdés tartalmazza; eszerint a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére. Az állandó bírói joggyakorlat - figyelemmel a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatban foglaltakra is - a közhatalom gyakorlásában részt vevő személyekkel szemben magasabb tűrés kötelezettséget fogalmaz meg az ő vonatkozásukban megnyilvánuló véleménynyilvánítás és kritika esetén.” ([11] bekezdés)

„A bíróság azon megállapítása is helytálló, mely szerint a terheltek által megfogalmazottak nem minősülnek sem kritikának, sem véleménynyilvánításnak, azok tényre - mégpedig dr. H. H. korrupciójára - közvetlenül utaló kifejezések. Bár a terheltek által írt kifejezések formálisan vagylagosan kerültek meghatározásra, azonban mindkét tényre vonatkozó kifejezés a sértett korrupciójára utal, továbbá ezen kifejezések nem feltételes módon kerültek megfogalmazásra.” ([12] bekezdés)

„Mindezzel összefüggésben a törvényszék is helytállóan fejtette ki, miszerint az a megfogalmazás, hogy dr. H. H. ítéleteiből szinte sugárzik a korrupció, vagy dr. F. A.-nak tett baráti szívesség, arra a tényre utal, hogy dr. H. H. bíró a hivatali kötelességét megszegve nem pártatlanul járt el és ítélezett a terheltek és F. O. között a járásbírósgon folyamatban volt polgári perben. Az sem kérdéses, hogy a terheltek által használt, tényre utaló kifejezés alkalmas a becsület csorbítására, tekintve, hogy annak valósága esetén a sértett büntetőjogi, illetve fegyelmi felelősségre vonásának lenne helye.” ([13] bekezdés)

„A véleménynyilvánítási szabadság nem ilyen feltétlen a tényállítások tekintetében. Az Alkotmánybírósg álláspontja szerint a véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki a becsületsértésre alkalmas valótlan tények közlésére akkor, ha a nyilatkozó személy kifejezetten tudatában van a közlés valótlanosságának (tudatosan hamis közlés) vagy foglalkozása, hivatása gyakorlásának szabályai szerint elvárható lett volna tőle a tények valóságtartalmának vizsgálata, de a véleménynyilvánítási alapjog felelős gyakorlásából adódó gondosságot elmulasztotta. A véleménynyilvánítás szabadsága csak a bírálat, jellemzés, nézet és kritika szabadságát foglalja magában, de az alkotmányos védelem nem vonatkozhat a tények meghamisítására. Ezen túlmenően a szabad véleménynyilvánítás olyan alkotmányos alapjog, amely csak felelősséggel gyakorolható.” ([15] bekezdés)

„Az e téren kialakított jogalkalmazói gyakorlat szerint a véleménynyilvánítás szabadsága nem korlátlan, azaz nem élveznek védelmet a gyalázkodó, bűncselekmény elkövetésére utaló valótlan tartalmú tényállítások.” ([18] bekezdés)

A közszereplővel kapcsolatban olyan tényre utaló kifejezések közlése, amelyek - valóságuk esetén - alkalmasak a közszereplő ellen büntetőeljárás indítására, túlmegy a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos szabadságán, meghaladják a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos határait; olyan tényállítások, amelyek az objektív

értelmezés mellett becsületsértőek, hiszen - valóságuk esetén - a sértett ellen büntetőeljárás megindítására is alkalmasak (BH2011. 186.).” ([19] bekezdés)

„A tény fogalma alá tartozik valamely, a múltban bekövetkezett vagy a jelenben (a megnyilatkozáskor) tartó cselekmény (cselekedet, magatartás), történés (jelenség, esemény), továbbá állapot (így az ember múltban fennállt, vagy jelenben fennálló tudatállapota is) (BH1994. 171.).” ([20] bekezdés)

„A tényállításnak - a törvényi tényállás szerint - valakiről kell megtörténnie. Ehhez képest a rágalmozás megvalósulásához szükséges tényállításon olyan, a sértett magatartását egyedileg felismerhetően meghatározó nyilatkozatot, kijelentést kell érteni, aminek tartalma valamely múltban megtörtént, vagy jelenben történő esemény, jelenség, állapot (BH2009. 135.).” ([22] bekezdés)

„A tényállítás becsület csorbítására alkalmas voltát pedig annak alapján kell megítélni, hogy a tényállítás objektív értelmezés alapján és a társadalomban kialakult általános felfogás szerint alkalmas-e a becsület csorbítására (BH2001. 462.). Ezért a társadalomban kialakult általános megítélés, az általános erkölcsi és közfelfogás az, amelynek figyelembevételével kell eldönteni, hogy az adott tény állítása vagy híresztelése alkalmas-e a becsület csorbítására. Általában alkalmas a becsület csorbítására az olyan tény állítása, híresztelése, amely a valósága esetén büntető-, szabálysértési vagy fegyelmi eljárás megindításának alapjául szolgálhat a sértett ellen, ezt meghaladóan azonban a becsület csorbítására alkalmas az olyan tény állítása, híresztelése is, amely az emberi méltóságot támadja, vagy amely alkalmas arra, hogy a sértettől, tulajdonságairól, magatartásáról, személyes értékeiről a környezetében kialakult kedvező társadalmi megítélést kedvezőtlen, negatív irányba befolyásolja (BH2000. 285.).” ([27] bekezdés)

Fentiekkel ellentétes a Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság **Bhar.III.61/2022/6.** számú ítélete. Az ügyben azért tettem feljelentést, mert az [REDACTED] internetes hírportálon **2020. 05. 02.** napján megjelent [REDACTED] című cikkben (link: [REDACTED]) az alábbi valótlan, engem nagy nyilvánosság előtt rágalmozó tényállítások jelentek meg:

„A videós kerékpározva videózza a területet, ami már önmagában aggályos, hiszen a **KRESZ előírja, hogy kerékpározás közben a kormányt mindkét kézzel tartani kell. De, ami ennél is látványosabb szabályszegés az az, hogy a kerékpáros simán tovább hajt a behajtani tilos tábla mellett, ezt pedig jól dokumentálva még videóra is vette.**

Egy általunk megkérdezett szakértő azt mondta, hogy a behajtani tilos, vagyis ebben az esetben mindkét oldalról behajtani tilos tábla minden járműre, így a kerékpárra is vonatkozik. A biciklin ülve, azt hajtva csakis szabályt szegve lehet a táblán túl haladni. Ebben az esetben a kiegészítő tábla sem mentesíti a kerékpárosokat.

(kiemelve):”A videós egyértelműen KRESZ szabálysértést követett el.

„A legmegdöbbentőbb az, hogy a felvétel készítője egyébként ügyvédként dolgozik, ennek ellenére fittyet hány a szabályok betartására.”

A cikkben tehát valótlanul vádoltak meg szabálysértés elkövetésével.

A Győri Ítéltábla ítéletében az alábbi, a fenti EBH-val ellentétes megállapításokat tette:

[22] A másodfokú bíróság nem osztotta az elsőfokú bíróság ezen álláspontját. Érvelése szerint helytálló az elsőfokú bíróság azon jogi következtetése, hogy a vádlott második kijelentése („a videós egyértelműen KRESZ szabálysértést követett el”) tényállítás. Ugyanakkor a másik két kijelentést is tényállításnak, illetve tényre közvetlenül utaló kifejezésnek minősítette.

Az elsőfokú bírósággal szemben azonban nem látta megvalósulni büntethetőséget kizáró okként a tévedést. Hivatkozása szerint ugyanis a vádlott figyelmen kívül hagyta, hogy a

magánvádló már több, mint 10 nappal a vádlott által megjelentetett cikk előtt nyilvánosan közzétette a blogja facebook oldalán a Nyugat-Dunántúli Vízügyi Igazgatóság megkeresésre adott válaszelevelét, ami többek között azt is tartalmazta, hogy „futni, kerékpározni, kutyát sétáltatni, a kulturált magatartást betartva saját felelősségére mindenkinek lehet” a cikkben érintett területen. Míg a törvényszék által tényállításnak minősített első kijelentés körében a vádlott nem hivatkozott arra, hogy bárkit megkérdezett volna.

[23] Összegezve tehát a másodfokú bíróság mindhárom sérelmezett kijelentést tényállításnak minősítette, s ennek alapján vont következtetést a vádlott bűnösségére.

[24] Az ítéletábra nem osztotta a másodfokú bíróság álláspontját.

[29] Úgy az elsőfokú bíróság, mint a másodfokú bíróság is a sérelmezett közlést három részre tagolta. Ezzel szemben az ítéletábra megítélése szerint vádlott közlését nem mondatonként, egymástól függetlenül, hanem egységes egészként kell értelmezni a cikkbe ágyazott videofelvétellel együtt. Ez alapján az ítéletábra arra az álláspontra helyezkedett a jelen büntetőeljárásban sérelmezett kijelentések nem önálló tényállítások voltak, hanem szervesen kapcsolódtak a cikk részévé tett videofelvételhez, amely a magánvádlónak a vádlott közlését kiváltó magatartását mutatta be. A cikk kifogásolt részei ezt a magatartást – a kerékpározás közben történt felvételkészítést és a behajtani tábla mellett történt elhaladást – minősítette és értékelte, erre vonatkozóan tehát nem tényt állított, hanem csupán véleményt, bírálatot fogalmazott meg - mint ahogy erre a következtetésre jutotta a Kúria a jelen cikk kapcsán indult sajtóhelyreigazítási perben is (Kúria a Pfv.IV.21.178/2020/6. számú határozata).

[30] Osztva az elsőfokú bíróság e kérdésben elfoglalt álláspontját, **helytállóan mutatott rá a másodfokú bíróság, hogy a vádlott inkriminált közlése objektíve alkalmas volt a magánvádló becsületének csorbítására.** Ugyanakkor ehhez kapcsolódóan helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság (ahogy az elsőfokú bíróság is), hogy a magánvádló a jelen ügyben közszereplőnek minősül. Ezért mind az első-, mind a másodfokú bíróság helytállóan hivatkozott az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB határozatában tett azon megállapításra, mely szerint a közügyek nyilvános megvitatása területén a véleménynyilvánítás szabadsága alkotmányos alapjog, a véleménynyilvánítás szabadsága a demokratikus társadalom egyik alapköve, fejlődésének egyik feltétele. E szabadság az olyan gondolatokat, információkat, elveket és nézeteket is megilleti, amelyek sértőek, meghökkentőek vagy aggodalmat keltenek.

[31] A közszereplést vállaló személyeknek, így a helyi közügyben megszólaló magánvádlónak is, vállalniuk kell, hogy a kritika megengedhetőségének határai tágabbak, mint a magánszemélyek tekintetében.

[32] A magánvádló fokozott tűrés kötelezettségére figyelemmel pedig a vádlott a magánvádló becsületét sértő vélemény alapján sem büntethető.

[33] A sérelmezett kijelentő mondat alapján véve nem csorbíthatta a magánvádló társadalmi megbecsülését, annak szubjektív érzete bántó lehet, ám ennek büntetőjogi jelentősége nem lehet.

A Győri Ítéletábra tehát ítéletében a Farkas Balázs által írt cikkben megfogalmazott tényállításokat, amelyekkel engem szabálysértés elkövetésével vádolt, véleménynyilvánításnak minősítette, és megállapította, hogy azt közszereplőként tűrnöm kell. Ezen felül önmagának is ellentmond az Ítéletábra, mivel egyrészt megállapítja, hogy a vádlott inkriminált közlése objektíve alkalmas volt a becsületem csorbítására, másrészt, hogy az nem csorbíthatta a társadalmi megbecsülésemet.

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság alávetette a vádlott cikkének címében szereplő tényállítást a BIZONYÍTHATÓSÁGI TESZT próbájának. Velük ellentétben a Ítéletábra ennek nem tett eleget, amivel megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogomat. Így az Ítéletábra nem vett figyelembe a bizonyítékok értékelése során egy olyan fontos szempontot, melynek figyelembe vétele

esetén a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítélettel ellentétes ítéletet kellett volna hoznia. Ezen felül az Ítélet tábla az indokolásban nem is adott számot arról, hogy miért nem alkalmazta a bizonyíthatósági tesztet, melynek hiányában az ítélet indokolása nem tekinthető kielégítőnek.

A T. Alkotmánybíróság a véleményszabadság gyakorlásának korlátaira nézve a 3145/2018. (V. 7.) AB határozatban a következőket fejtette ki: „[54] A véleményszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e. Az Alkotmánybíróság következetes értelmezése szerint az értékítéletekkel szemben a tényállítások mindig olyan konkrétumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható, ellenőrizhető. Így a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága a valóban bizonyult tények tekintetében korlátlanul, míg a hamis tény állításával vagy híreszteléssel szemben már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságról és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [31]}.”

Jelen ügyben az alapügy vádlottja egyértelműen tényállítást közölt rólam, a tőle elvárható körültekintést pedig elmulasztotta, mint azt a másodfokú bíróság ítéletében az alábbiak szerint kifejtette:

Veszprémi Törvényszék 1.Bf.480/2021/21/II. számú ítélete

[35] ... az újságíró foglalkozású és a cikket megjelentető vádlottnak a hivatása, foglalkozása alapján reá irányadó szabályok szerint elvárható figyelem, körültekintés tanúsítása esetén tudnia kellett volna, hogy a magánvádló KRESZ szabályszegéseire vonatkozó tényállításai valószínűleg..... (a vádlott) figyelmen kívül hagyta azonban, hogy a magánvádló már több, mint 10 nappal a vádlott által megjelentetett cikk előtt nyilvánosan közzétette a blogja facebook oldalán a Nyugat-Dunántúli Vízügyi Igazgatóság megkeresésre adott válaszllevelét, ami többek között azt is tartalmazta, hogy „futni, kerékpározni, kutyát sétáltatni, a kulturált magatartást betartva saját felelősségére mindenkinek lehet” a cikkben érintett területen.”

Szintén megállapította a másodfokú bíróság, hogy „[39] Joggal kifogásolta [redacted] olvasó a cikkhez írott kommentjében, hogy a másik oldal nem lett megkérdezve. Még inkább elvárható lett volna ez az újságíró foglalkozású vádlottól, akinek lehetősége volt a Nyugat-Dunántúli Vízügyi Igazgatóság nyilvánosan közzétett válaszlleveléből, de akár a videófelvevővel történt többszöri utalás alapján magától a vízügyi igazgatóságtól is tájékozódni, valamint a korrekt és hiteles tájékoztatás érdekében a magánvádlót is megkereshette volna, akinek ismerte az elérhetőségét.”

A T. Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozóan korábbi határozataiban a következőket mondta ki:

A 7/2013. (III. 1.) AB határozat szerint „... az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást

mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. (indokolás [34])

Az Itélőtábla ítélete a fenti előírásokat teljes mértékben figyelmen kívül hagyta!

Ugyanezt megerősítette az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) számú határozatában is: „Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.

A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy **a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon** {lásd 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}.” (indokolás [26])

Az Alaptörvény VI. cikkében biztosított jó hírnévhez való jogomat azért sérti az ítélet, mivel a mai napig megtalálható az interneten a vádlott cikke, és a vádlott a jogerős ítéletet követően folyamatosan azzal kérkedik, hogy rólam büntetlenül leírhatja, hogy szándékosan szabálysértéseket követtem el, ami alkalmas szakmai hírnevem rontására.

Azzal, hogy az Itélőtábla ítélete a fenti állításokat véleménynek nyilvánította, legitímálta a vádlott engem valótlan tartalmú állításokkal való rágalmozásomat, és nem biztosította a jó hírnévhez való alkotmányos jogom érvényesülését. Amennyiben teret nyerne az Itélőtábla alkotmányellenes gyakorlata, az azt jelentené, hogy a karaktergyilkos propaganda bárkiről a véleménynyilvánítás szabadságára való hivatkozással megmásíthatná akár az ítéletek tartalmát is, ami az igazságszolgáltatás hitelességét is alapjaiban kérdőjelezné meg!

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. tv. 651. §-a alapján a vádlott terhére csak az ügyészség terjeszthet elő felülvizsgálati indítványt, azaz, **ha a magánvádló képviseli a vádat, a vádlott terhére felülvizsgálati indítvány nem terjeszthető elő.** A vádlottnak és védőjének azonban lehetősége van felülvizsgálati indítvány elterjesztésére, függetlenül attól, hogy az ügyészség, vagy a magánvádló képviseli-e a vádat. Ez a szabályozás megítélésem szerint az alaptörvény alábbi rendelkezésébe ütközik:

XXVIII. cikk

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslással éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. tv. 651. §-a tehát a megkülönböztetés tilalmába ütközik, sérti a tisztességes eljáráshoz fűződő jogot és a fegyverek egyenlőségének az elvét.

Szombathely, 2023. 02. 28.

Tisztelettel:

